

[Christmas Møller.]

det faar vi jo ogsaa at vide, at Valutacentral-systemet heller ikke tilsigter — det maa nu enhver tage paa, som han kan, og tillægge det den Værdi, han vil.

Men den Omstændighed, at man i 1931 sluttede sig til Oslo-Konventionen, kan jo ikke bevirke, at man skal gaa videre i 1937, fordi enhver vil erkende, at 1931 i Forhold til nu er som Dag til Nat. Paa den anden Side vil vi naturligvis rent umiddelbart se med overordentlig Sympati paa at være sammen med de paagældende Lande, og den Solidaritet, om hvilken der blev talt, vil vi ogsaa give vort Bidrag til, og vi ønsker, naar der tages et saadant Initiativ, at støtte og hjælpe det bedst muligt. Det afgørende bliver derfor, naar man skal tage Stilling til denne Sag, om Tiltrædelsen af denne Konvention betyder et Skridt i Retning af Afvikling af hele Systemet. Den højtærede Udenrigsminister vil sikkert paa et Spørgsmaal herom svare, at det Valutaforslag, der er forelagt, og som behandles i et Udvalg, angiver Regeringens økonomiske Politik, og det, der for os maa være det afgørende, maa naturligvis være, om det Arrangement, der her er Tale om, er af en saadan Karakter, at man kan bevare den Frihed, som vi anser for nødvendig eller formaalstjenlig i hvert Fald til Fremme af Afsætningen af vore Varer. Det er derpaa, vi vil prøve denne Konvention, idet vi naturligvis, som alt sagt, maa have Sympati for at være sammen med de paagældende Lande og Sympati for det størst mulige økonomiske Samkvem mellem dem; det er jo først og fremmest de nordiske Lande og dernæst tre andre mindre Lande. Paa den anden Side vil man ogsaa kunne forstaa, at vi ikke paa nogen Maade ønsker at række Haand til en Politik, der i Øjeblikket er den, at man paa en lang Række Omraader foretager Bindinger og Aftaler af den ene eller den anden Art og derefter gaar til Rigsdagen og Offentligheden og siger, at egentlig kan det hele derefter kun klares gennem Valutastøttesystemet. Derfor maa vi, hvis man ønsker vor Medvirken, have Klarhed over, om der er Frihed til at gaa over i andre Foranstaltninger, saaledes som vi mener det er formaalstjenligt. Hvis en saadan Frihed bevares nogenlunde godt, og vi ogsaa paa den anden Maade kan sige, at dette ikke underbygger den Maade at klare Vanskelighederne paa, som Regeringen hidtil har anvendt, vil vi stille os velvilligt med Hensyn til at tilraade Ratificering. Hvis vi kommer til den Opfattelse, at der kan være Vanskeligheder ved at indtage et saadant Stand-

punkt, vil vi drage de deraf følgende Konsekvenser.

Rager: Den Konvention, som den 22. December 1930 blev afsluttet mellem de Lande, der er nævnt i Teksten til vor Dagsorden i Dag, og som blev ratificeret senere af den danske Rigsdag, gav til Kende, at de Lande, der sluttede denne Traktat, ønskede at fremme en liberalistisk Handelspolitik Landene imellem og gjorde det, som det alt er sagt af tidligere Talere, paa et Tidspunkt, da en Toldpolitik rundt omkring syntes at gaa i en anden Retning. Traktaten fik imidlertid aldrig rigtig Lejlighed til at virke, fordi større Begivenheder indtraf, indledede i September 1931, da England forlod Guldbindingen for sin Valuta. Paa Grundlag af dette og senere Begivenheder i England og hos andre af Danmarks Storkunder blev den politiske Udvikling paa dette Omraade lagt ganske om. Der er derfor Grund til at sige, at man med en vis Pessimisme maatte se paa Realisationen af de Ideer, som laa til Grund for den i sin Tid sluttede Konvention; men det kan kun glæde en at se, at der atter har været Forhandling mellem disse Lande, at der er kommet en saadan optimistisk Stemning frem alligevel, at man har ment, at det var værd at forsøge at genoptage de Tanker, der laa til Grund for Konventionen, at forsøge, om det nu skulde være muligt efterhaanden at arbejde sig frem til de friere Forhold; og som Konventionen nu er affattet, med det Indhold, den har, og de Bemærkninger, der foreligger til den, kan jeg kun sige, at vi hilser den med Glæde, og at vi haaber, at der af Konventionen skal vokse bedre Frugter, end man maaske almindeligt i Øjeblikket tror det vil være muligt. Jeg skal derfor anbefale, at Rigsdagen ratificerer den, idet jeg naturligvis er villig til, naar det fra den anden Side er ønsket, at deltage i en Udvalgsbehandling.

Der er faldet enkelte Bemærkninger, som maaske kunde have Krav paa Svar, men jeg skal med Undtagelse af et enkelt Punkt undlade at gaa ind paa en Diskussion ved denne Lejlighed, idet jeg egentlig ikke synes, at en Diskussion væsentlig uden om det Punkt, vi her behandler, har Interesse. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte om Toldforhøjelser, som havde fundet Sted. Ja, det kan ingen bestride, at der paa visse Punkter har fundet Toldforhøjelser Sted, men det ærede Medlem bør erindre, at der ogsaa har fundet Toldnedsættelser Sted; det er noget, det ærede Medlem altid glemmer, naar det ærede Medlem taler om sted-